

Dødens mysterium

Af: Verner Bekker

Menneskets inderste væsen er udødeligt, det er kun kroppen, der dør. Individualiteten, evnerne, karakteren og kærligheden overlever døden. Hvis mennesket kun er bevidst i sit fysiske og dødelige aspekt, er mennesket midlertidigt ubevidst både om sin universelle natur og sin enhed med Kosmos. Derfor er døden et mysterium for mange mennesker, men i virkeligheden er døden bevidsthedens fødsel ind i den åndelige verden til fornyelse og åndelig udfoldelse. Det er menneskets rejse tilbage til Sjælens åndelige bolig, hvor vi kommer fra og hvor vi opholder os, når vi er i dyb søvn.

Døden kommer til at spille en større og større rolle som tema i takt med menneskehedens bevidsthedsudvidelse, det vil bidrage til menneskets viden om døden og livet i den åndelige verden. Det vil skabe et helt nyt perspektiv af døden, som lærer mennesket at forberede sig til døden. Allerede i vor tid er der mange forskellige kulturer og mysterieskoler, der har døden som en dyb integreret del af det daglige liv.

Når døden nærmer sig, vil Sjælen trække sig tilbage fra kroppen og gradvist løsner hele det åndelige legeme fra det fysiske legeme. Dernæst opstår en pause, hvor den døende oplever en fredfyldt løsgørelse som sker fuldstændig smertefrit. Den åndelige livskraft fjerner sig fra det fysiske legeme og samler sig som et glødende, gyldent lys over legemet. Derefter frigøres livstråden, som forbinder Sjælen med det fysiske legeme og det bedste vi kan gøre, er at give slip og følge med.

Mennesker med særligt clairvoyante evner kan følge når det gyldne lys løfter sig væk fra det fysiske legeme. Der er mulighed for at støtte en døende med at skabe en fredfyldt overgang ved at indhylle den døende i en aura af hvidt lys, der fyldes med kærlige tanker og samtidig anmodes kosmos om, at hele denne kærlige energibobbel bliver sendt til den afdødes Sjæl.

Når menneskets Sjæl er trådt ind gennem dødens port, da bliver Sjælen bragt i en overgangsfase og glider over i en clairvoyant tilstand og ser tilbage på sit eget liv, som netop er afsluttet. Sammen med et usigeligt kærligt Lysvæsen opleves hele inkarnationens sum af handlinger, følelser og tanker, der fremtræder i et panorama. Det er en nænsom og mild selvransagelse, hvor vi får lov at se, det jordiske liv i et helhedsindtryk, med Lysvæsenets øjne. I dette lys føles retfærdigheden at følge alle ens handlinger.

Dernæst befinder Sjælen sig i en følelsesmæssig tilstand, hvor den bliver modtaget af et kærligt Lysvæsen og af andre allerede afdøde, i det omfang hvor virkelig kærlighed binder dem lykkeligt sammen. Sjælen trænger til en vis tid til at vænne sig af med, det som knytter den til det jordiske liv. I det omfang man begærer livet og er optaget af den jordiske tilværelse forbliver man i overgangsfasen i de lavere åndelige verdener, i stedet for frit at glide ind på højere åndelige verdener for at frigøre sig. Derfor er det vigtigt, at vende sig mod de lysere åndelige planer og tage imod den hjælp vi øjeblikkeligt kan modtage af Lysvæsener, som omgiver Sjælen med kærlige, lyse tanker og hjælper os frem til det virkelige bestemmelsessted i den åndelige verden. Det mest almindelige er, at den man holder allermest af hjælper med at frigøre tanken fra kroppen og følelsen fra lysterne for at hjælpe med til at overgangen bliver absolut fredfyldt.

Det er ikke et menneske værdigt kun at bruge sine kræfter på døden, i det øjeblik den viser sig for at føre os bort. Det vil være gavnligt, hvis vi hver især forbereder forestillingen om døden og bliver

fortroligt med den. Lad os lære at betragte den som den virkelig er. Det er en begivenhed, som er det mest vedholdende og det mest uundgåelig for os alle og som er vel begrundet i vores evolution, som dirigeres fra den åndelige verden. Det vil sige, at vi bør frigøre os fra den blinde tros fordringer og den blinde materialismens mørke. Når Sjælen er klar, udvides bevidstheden og de åndelige evner træder til og Sjælen oplever det skønneste og mest attraktive univers omgivet af lys og venlige bevidstheder. Der kommer en stærk følelse af fred over dette Univers, som er virkelig, levende og vital.

På grund af forøget psykisk sensitivitet, der tit opstår tæt på dødsøjeblikket, har mange oplevet den døendes henrykkelse over det lys, der toner frem eller en meget varm gensynsglæde over den åndelige hjælper. I vor tid er der mange mennesker som oplever intuitive antydninger om et rigt liv efter døden. Andre har haft herlige oplevelser i nærdødsoplevelser med særdeles konkrete og personlige erfaringer udenfor kroppen i en anden dimension.

I Atlantis og det gamle Ægypten var ud-af-krop oplevelsen almindelig kendt og blev brugt i forbindelse med de store mysterieindvielser. I vor tid er ud-af-krop oplevelsen ikke almindelig kendt, der er dog utallige beretninger fra hele kloden om mennesker, der ufrivillig har erfaret ud-af-krop oplevelser. Disse beretninger fortæller om, hvordan bevidstheden, glider ud af kroppen som en bølge af energi og svæver frit omkring, de fortæller om, hvordan de frit kan bevæge sig igennem rummet uden hindring af fysisk stof. I mange forskellige kulturer og åndelige traditioner har døden været og er fortsat en dybt integreret del af det daglige liv og i takt med at evolutionen skrider fremad, vil menneskeheden overalt genvinde den tabte ældgamle viden om dødens mysterium.

Når den egentlige åndelige tilværelse begynder, er der altid åndelige bevidstheder til stede for at hjælpe Sjælen ind i de nye omgivelser. Disse hjælpere kan være afdøde venner eller slægtninge, som sammen med andre åndelige hjælpere bistår og støtter Sjælene. Der findes også åndelige væsener, som har deres permanente tilværelse på dette plan, som aldrig inkarnerer i den fysiske verden, de tilhører en anden udviklingslinje. Nogle fra den gruppe tager ivrigt del i naturens arbejde på jorden, de er den drivende kraft bag de fænomener vi ser i dyre- og plantelivet. Andre er med i et stærkt organiseret hjælpearbejde, som ivrigt søger at sende hjælpende impulser og indskydelser til mennesker, hvor det kan lade sig gøre med respekt for menneskenes frie vilje.

Der er en fundamental forskel mellem den fysiske verden og den åndelige verden. I den fysiske verden er mennesker af enhver kvalitet, gode såvel som onde, blandet sammen og kan påvirke hverandre til det gode eller til det onde. I den åndelige verden findes der naturlove, som vi ikke kender på jorden, denne lov medfører at mennesker med samme mentalitet og moralske kvalitet føres sammen.

I den åndelige verden opdager vi, at vi er vant til forholdene, fordi vi har været der før efter andre liv på Jorden og vi kender det også fra vore natlige besøg. Det er så levende og intenst, som mennesker ikke kan forestille sig, tilstanden er præget af lyksalighed og glæde. Der er forskellige afdelinger, hvor vores tilstand er en helt anden end den vi kender fra jorden. Vibrationshastighederne er fuldstændig uforklarlige for menneskets tankegang. Idet vi ikke alene kan erkende den åndelige verden med de sædvanlige tre dimensioner, som vi kender på Jorden, men vi skal bruge endnu en dimension, den såkaldte fjerde dimension.

Den åndelige verden fører mennesket ind i de højere bevidsthedsniveauer med mulighed for større åndelig aktivitet, hvor alle højere længsler vil løfte Sjælen ind, hvor der er tilfredsstillelse og

fuldbyrdelse. Den åndelige vejledning og evolutionsplan for menneskeheden styrkes i klarhed og herlighed.

Mennesket vil lære, at livet i den fysiske verden er et forspil til en fantastisk tilværelse hinsides, og lære at forberede sig til døden. Mennesket vil også få et grundigt kendskab til reinkarnation og karma, disse love er grundlæggende universelle livslove, der fungerer ligeså naturligt som tyngdeloven, der præger alt eksisterende. De har deres forklaring i universets grundnatur og mennesket vil lære at gå livet i møde, således at tilværelsen åbner de mest utrolige perspektiver, som mennesket ikke havde troet muligt.

Reinkarnationsprincippet er et udtryk for livets periodiske lov, hvorigennem menneskets udvikling sker gennem genfødsel. Derigennem udvikles bevidstheden gradvist indtil det fuldkommengøres som menneske i overensstemmelse med evolutionsplanen. Derefter behøver mennesket ikke længere fysisk genfødsel, men fortsætter som åndeligt væsen i andre dimensioner, hvor bevidstheden fortsætter udviklingen efter en evig lovmæssighed.

Karmaloven er et universelt pædagogisk princip, der lader mennesket opleve, hvad det tidligere har påført andre af godt og ondt. Det er mennesket, der planlægger og skaber årsager, og den karmiske lov udligner, det vil sige at den universelle harmoni altid genopretter den oprindelige balance. Når mennesket begynder at følge naturlovene i stedet for at gå imod den, vil vi opleve, at livet er en stadig voksende åbenbaring af mirakler og muligheder. I vor tid har mange mennesker opdaget, at reinkarnation og karma er den eneste rationelle og acceptable forklaring på og årsag til den tilsyneladende uretfærdighed ved livets uligheder.